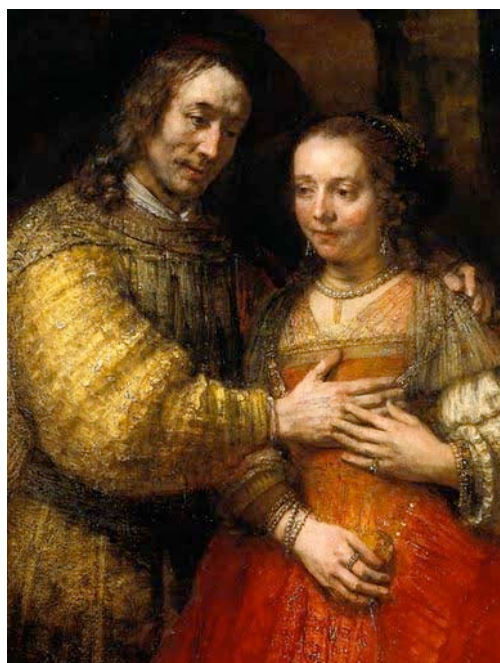

HER KOMMER BRUDEN

Av

Richard Booker

INNHOLD

Forord	s. 3
Om forfatteren	s. 4
De jødiske bryllupsskikker og Messias	s. 5
Ekteskapspakten	s. 5
Trolovelsesfasen	s. 6
Brudens kjøpesum	s. 6
Aksepteringens beger	s. 7
Bryllupskammeret	s. 8
Brudens forberedelse	s. 8
Bryllupsfasen	s. 9
Han kommer for å hente bruden	s. 9
Fullbyrdelse av ekteskapet	s. 10
Feiringen	s. 10
Gud velger seg en brud	s. 11
Guds ekteskapskontrakt	s. 11
Brudens kjøpesum	s. 12
Godkjennelsens beger	s. 13
Brudens forberedelse	s. 13
Guds bryllupskammer	s. 14
Guds bryllupsfeiring	s. 14
Et tragisk ekteskap	s. 15
En tilgivende brudgom	s. 16
En ny ekteskapspakt	s. 17
Brudgommens Messias	s. 17
Brudens kjøpesum	s. 18
Den oppstandne brudgom	s. 19
Den himmelske ekteskapsmegler og jødene	s. 20
Den himmelske ekteskapsmegler og hedningene	s. 22
Vår forberedelse	s. 23
Bryllupsfesten	s. 25
Illustrasjonene	s. 27

FORORD

Et av de vakreste bilder av Guds kjærlighet er det jødiske bryllup. I denne presentasjonen forklarer Richard Booker det bibelske begrep om bryllup som en pakt og hvordan gamle jødiske bryllupsskikker peker på Messias.

Så viser han hvordan Gud kaller både jøder og hedninger til seg selv, og hva vi kan gjøre for å forberede oss selv for tidsaldrenes største begivenhet: brudens bryllup. Historien er hentet fra Richard Bookers hefte: Here comes the Bride! (Her kommer bruden)

I det 4. århundre, var en mann ved navn John Chrysostom (344-407) biskop for kirken i Antiokia. Han var en stor forkynner og hadde en stor oratorisk gave. Egentlig betydde navnet hans "Gull-munn". Han hadde enorm innflytelse, og blir regnet som en av de største blant de tidlige kirkefedrene.

Men John Chrysostom hadde et problem - han hatet jøder. Han beskyldte hele den jødiske rasen for Jesu død, og forsøkte å skille kristendommen fra dets jødiske røtter.

John Chrysostom holdt en taleserie på åtte deler der han gikk voldsomt ut mot jødene. Hans prekener ble gitt ut skriftlig og fikk stor utsprening. Enda det var mange av de tidlige kirkefedrene som så ned på jødene var John Chrysostom den verste. Talene hans rørte opp om antisemittismen som ble kirkens offisielle lære de neste 1600 årene.

Serien om "jødisk-kristne relasjoner" ble skrevet for å motbevise John Chrysostoms skrifter. Den ble skrevet for å vise kjærlighet til det jødiske folk, for å kalle kirken til omvendelse fra sin antisemittiske fortid og for å gi kirken kjennskap til Guds evige planer med det jødiske folk og staten Israel.

Talene som John Chrysostom holdt ble starten på en hatets holdning til det jødiske folk som fortsatt eksisterer blant oss i dag. Serien "Jødisk-kristne relasjoner" ble skrevet i håp om at den kan innlede en ny tid av kjærlighet og forståelse mellom kristne og jøder.

Titlene på Richard Bookers hefter er:

The Miracle of the Scarlet Thread
 Come and Dine
 Blow the Trumpet in Zion
 Radical Christian Living
 Seated in Heavenly Places
 What Everyone Needs to know about God
 Jesus in the feasts of Israel
 Coming Revival
 Prayer and Fasting
 Fast Start in Christian Living
 The Jewish Roots of Christianity
 How the Cross became a Sword
 Islam, Christianity and Israel

De kan bestilles direkte fra Richard Booker:
 Sounds of the Trumpet,
 Institute for Hebraic-Christian Studies,
 4747 Research Forest Drive, Suite 180-330
 Woodlands, Texas 77381, USA
<http://www.rbooker.com/index.html>

OM FORFATTEREN

Richard Booker er en bibellærer og forfatter som er kjent for sin evne til å fremlegge kompliserte emner på en lettfattelig måte. Han har skrevet mange bøker som har rørt ved menneskers liv over hele verden.

I 1974 forandret Gud Richards liv dramatisk mens han studerte 1. Mosebok. HAN FIKK ØYE PÅ JESUS I HVER ENESTE BOK I BIBELEN. Deretter forlot Richard sin fremgangsrike forretningsvirksomhet for å forkynne og skrive om de sannheter som Gud viste ham.

Richard og hans kone Peggy reiser og deler Guds ord med innsikt og klarhet både til troende hedninger og jøder. De besøker menigheter og forkynner og betjener. Hvert år leder ekteparet turer til Israel der Richard er en fast taler på den Internasjonale Kristne Ambassadens feiring av høsttakkefesten.

Richard og Peggy Booker

Dr. Booker underviser elever

HER KOMMER BRUDEN!

De jødiske bryllupsskikker og Messias

Et av de vakreste bilder på Guds kjærlighet til oss er det jødiske bryllup. Det inneholder tre faser: forlovelsen, bryllupet og feiringen. Alle er glad i bryllup, med unntak av far når han skal betale regningen. Bryllup er en gledelig hendelse, som fyller oss med håp og løfter for bruden og brudgommens framtid. La oss ta noen minutter sammen, idet jeg forteller dere om et jødisk bryllup, og det håp og løfte om forløsning som det skildrer.

Ekteskapspakten

I den gamle hedenske verden, når en mann ville ta en kvinne til ekte, tok han henne til sitt hus, hadde samleie med henne, og hun ble hans kone. Det var ingen formell offentlig seremoni i vitners nærvær, for å binde disse to sammen. Det var ingen støtte fra familien, og det var ingen stadfestelse av dette forholdet. Det var heller ingen varig beskyttelse for kvinnen eller for ekteskapet.

Mannen kunne støte bort kvinnen og ta seg en annen kvinne, ved bare å ha seksuell omgang med henne. Jeg tror vi alle kan være enige i at noe så viktig som ekteskap og familie trenger å bygge på noe mer enn følelser og samliv.

Da Gud åpenbarte seg for jødene, ga Han dem bestemte regler for ekteskapet, så det kunne bli ordentlig innviet som en grunnleggende del av samfunnet. Han ønsket å gi ekteskapet og familien den varighet, beskyttelse og moralske struktur som var nødvendig, og til beste for paret og samfunnet i sin helhet.

Hans påbud for ekteskapet krevde at mannen skulle ekte en kone offentlig i vitners nærvær. Dette skulle være en formell prosess, som skulle hellige forholdet. Det var Guds mening at ekteskapet skulle være permanent, og til beste for ekteparet og samfunnet som helhet.

(1)

(2)

Gud visste om våre menneskelige svakheter, og tillot skilsmisse hvis bruden ikke var jomfru, eller hvis det var utroskap. Vi leser i 5. Mosebok 24:1: "Dersom en mann tar seg en hustru og gifter seg med henne, og han ikke bryr seg om henne lenger, fordi han har funnet noe ved henne som byr ham imot, da kan han skrive et skilsmissebrev og gi henne i hånden og sende henne bort fra sitt hus."

Denne formelle ekteskapsprosessen førte til forskjellige tradisjoner blant det jødiske folk. Når en ung jødisk mann hadde funnet en ung jødisk kvinne, ba han om lov til å gifte seg med henne ved å skrive en ekteskapskontrakt. Dette var egentlig en pakt ("brit" på hebraisk).

Mange ganger var det faren som valgte ut bruden for sin sønn, og bestemte hva som skulle stå i kontrakten. Faren kunne også bruke en mellommann. Den mellommannen ("shadkan" på hebraisk), var ekspert på å finne akkurat den rette bruden for farens sønn. Han hadde ofte nøkkelen til ekteskapets suksess, og måtte være et menneske med den største rettskaffenhet.

Som vi nettopp har sagt var ekteskapskontrakten egentlig en pakt. I gamle dager var en pakt en legal bindende avtale mellom parter.

En type pakt var en blodspakt. En blodspakt var en hellig avtale mellom to parter som overga sine liv til hverandre. De stadfestet sitt forhold ved å drepe et dyr og ofre det. Jødernes Gud betraktet ekteskapet som en blodspakt. Da gud talte om sitt forhold til jødene, talte Han om en blodspakt. Fra Guds synspunkt, giftet han seg med jødene i den forstand at han ga sitt liv for dem ved pakt, slik de også gjorde til Ham. Gud gjorde krav på dem gjennom ekteskapspakten.

Vi leser disse ord fra Gud, i Salme 50:5: "Samle mine fromme til meg, de som har inngått pakt med meg ved offer."

Fra Guds synspunkt var ekteskapet en hellig blodspakt, hvor to mennesker gjensidig overlot sine liv til hverandre. Dette er grunnen til at Gud en gang refset de jødiske prestene fordi de hadde skilt seg fra sine koner. Profeten Malakia sier i kap. 2:14 at jødene hadde vært troløse mot sin ungdoms hustru, "enda hun er din ektemake og din hustru som du har inngått pakt med".

Trolovelsesfasen

Den første fasen av det jødiske ekteskapet er trolovelsen ("Shitre Erusin" på hebraisk). Den unge mannen forbereder en ekteskapskontrakt, eller pakt, som han overrekker den unge kvinnen og hennes far. Det hebraiske ordet for denne ekteskapskontrakten er "ketubah". Dette er et formelt skrevet dokument, som fastsetter betingelsene i ekteskapstilbudet.

Antakelig sjekker han kontrakten med sin far, for å være sikker på at Abba er enig. Så går han til huset hvor den unge kvinnen bor, og presenterer sitt ekteskapstilbud til henne og hennes far.

Brudens kjøpesum

Den viktigste delen av tilbudet er prisen for bruden. Det er den prisen den unge mannen er villig til å betale brudens far, for å gifte seg med hans datter. Det kan virke rart for oss i dag, men vi må sette oss inn i deres kultur, for å kunne forstå denne praksisen.

I gamle dager, da folk bodde på gårder, var livet hardt. Det fysiske arbeidet var hardt. De kjente ikke til alle de godene vi har og tar som en selvfølge i dag. Selv om en datter kunne erobre sin fars hjerte, ble hun betraktet av ham som en finansiell byrde, fordi hun ikke fullt ut kunne ta del i det tunge arbeidet. Sønner ble betraktet som mer verdifulle, fordi de kunne ta i et tak.

Brudens pris er høy, et vederlag for den økonomiske byrden som familien hadde hatt ved å oppfostre en datter. Og den er også et uttrykk for den unge mannens kjærlighet for den bruden han håpet å få.

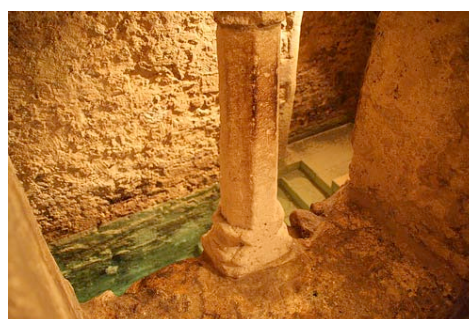
Aksepteringens beger

Hvis faren godtar ekteskapskontrakten og prisen som skal betales for bruden, fyller den unge mannen et beger med vin til sin elskede, og venter så nervøst for å se om hun vil drikke det. Dette begeret med vin representerer blodspaktens forpliktelse og foreningen de vil få som mann og kone. Det er på denne måten den unge mannen frir til henne. Hvis hun drikker av begeret, aksepterer hun ekteskapstilbudet. Det er hennes "ja" til tilbudet.

Brudgommen forbereder denne gledelige hendelsen med å komme med gaver til sin elskede. Disse er et tegn på hans kjærlighet, og et varig minne til bruden om at hun er hans spesielle skatt. Hun, for sin del, verdsetter ham og hans gaver, og bruker dem stadig, mens hun venter på den tiden da de kan være sammen som mann og kone.

Etter at den unge mannen har gått, og før deres bryllup, tar bruden et spesielt bad, som del av en rensesseremoni, for å forberede seg til dagene som kommer. Det hebraiske ordet for denne renselsen er "Mikveh". Det er en renselse som betyr å hellige seg gjennom neddykkelse (dåp).

På dette tidspunktet er de to trolovet. Det betyr at de er legalt gift, men ennå ikke rede og i stand til å bo sammen. Ekteskapet blir først fullendt senere i bryllupsfeiringen. Det nærmeste vi i Vesten har til dette er forlovelsestiden.

Bryllupskammeret

Før han forlater sin nyforlovedes hus, annonserer han at "han går bort for å forberede et sted for henne". Men at han, så snart det er klart, vil komme igjen for å hente henne. De vil ikke se hverandre før han kommer for å hente henne. Den lange perioden av adskillelse vil ikke bli lett, men absolutt verd ventetiden.

Så går brudgommen hjem for å forberede et sted, hvor han og hans brud kan tilbringe hvetebrødsdagene. Dette er vanligvis et rom han bygger inntil sin fars hus.

I et jødisk bryllup representerer skikken med en "Chuppah" bryllupskammeret. Han vil lage bryllupskammeret så fint som mulig. Men han vil også gjøre det ferdig så fort som mulig, så han kan gå å hente sin brud.

(6)

Det kan ta et helt år eller mer å få bryllupskammeret ferdig. Den ivrige brudgommen arbeider så fort han kan, og blir fristet til å jobbe litt for fort. Men det er opp til hans far å bestemme når arbeidet er fullført. Vi kan virkelig se visdommen i dette. Hvis noen spør den unge mannen om datoen for bryllupet hans, vil han svare: "Jeg vet ikke, bare min far vet det."

Brudens forberedelse

Mens brudgommen har det travelt med å forberede et sted, har bruden det travelt med å gjøre seg selv i stand. Hun bruker de gavene brudgommen har gitt henne for å gjøre seg vakker. Hun bruker selvfølgelig ikke gavene selvisk, men til sin elskedes behag.

Enda hun ikke vet når han kommer, vil hun se så bra ut som mulig. Hun ordner hele sitt liv for å gjøre seg klar for hans komme. Som vi kan tenke oss, er forberedelsen til hans komme det hun er opptatt av og prioriterer. Alt annet kretser om dette, og alle hennes tanker er opptatt av dagen, da hun skal se ham igjen ansikt til ansikt.

(7)

Når bruden forlater huset, bruker hun et slør, slik at andre unge menn vet at hun er opptatt. Hun er ikke lenger tilgjengelig, for hun er alt kjøpt med en pris. Hun er satt til side, adskilt og innviet til sin brudgom. Hun vil avslå andre tilbud, mens hun venter på sin eneste sanne kjærlighet, som har kjøpt og betalt prisen for henne.

Den unge bruden tilhører Den Ene, som betalte brudeprisen for henne. Hun er hans og hans alene. På hebraisk kalt en "me'kudeshet", det betyr en som er trolovet, helliget og innviet til en annen. Hennes slør er en konstant påminnelse for henne selv og andre at hun er trolovet med ham, som forbereder et sted for henne, hvor de vil gå inn i ekteskapets gleder.

Bryllupsfasen

For de to unge som er lovet til hverandre synes det som en evighet, før de kan være sammen. Men tiden kommer ganske sikkert, når brudgommens far tar sin endelige inspeksjon, og gir sin godkjennelse av bryllupskammeret. Da sier han til sin sønn at han kan gå å hente bruden sin. Den unge mannen har ventet ivrig på dette ordet fra sin far. Og det varer ikke lenge før han kommer til brudens hus.

Noen ganger vil brudgommen bortføre sin brud om natten som en tyv, og ta henne til bryllupskammeret. Hvor spennende og romantisk er ikke denne ventetiden for bruden, før han kommer og tar henne bort? Men hun vet aldri når han kommer. Hun vet at han snart er ferdig med å forberede et sted for henne, men hun vet ikke akkurat når han vil komme. Hun må alltid være rede.

(8)

(9)

Hvis brudgommen kom midt på natten måtte hun være rede til å dra med ham på øyeblikket. Det var vanlig for en brud å ha en oljelampe ved siden av sengen sin, sammen med sløret og andre eiendeler. Brudepikene hennes ventet også, og måtte være sikre på at de hadde nok olje på lampene sine. Ventetiden er snart over, og den store dagen nærmer seg. Bruden og brudgommen har gjort alt ferdig, og snart skal de være ett.

Han kommer for å hente bruden

Bryllupsdagen er kommet. Og brudgommen, sammen med sine nære venner, drar til brudens hus. Den ivrige brudgommen har lyst til å overraske sin brud, men han trenger også å gi henne et varsel, så hun er ferdig til å bli med ham. Hun må tenne lampen, pynte seg og samle sakene sine. Det blir ikke tid til å pakke når han kommer.

Når brudgommen nærmer seg huset sammen med sine venner, roper de og blåser på shofar (horn fra en vær), så bruden vet at han kommer.

(10)

(11)

Dette er øyeblikket de begge har ventet på. Hun er våken, rede og venter. Han har hastverk! Når de kommer fram, stormer de rett inn i huset, og bærer bruden og hennes jomfruer bort.

Brudgommens komme kan bli støyende. De unge menneskene drar gjennom de mørke gatene med tente lamper og høye stemmer, så de vekker naboene, som forstår at et bryllup er på gang.

Naboene er naturligvis nysgjerrige, og de titter ut, for å se hvem bruden er. Men hun har sløret sitt på. På dette tidspunktet vet ikke naboene hvem bruden er, men hun kommer tilbake en uke senere uten slør. Da vil alle vite hvem hun er, noen til være forbauset, mens andre har gjettet det for lenge siden.

Fullbyrdelse av ekteskapet

Når bryllupsfølget kommer fram til brudgommens far, går de nygifte inn til bryllupskammeret for syv hvetebrødsdager. Her fullbyrder de ekteskapet, og fastsetter pakten. Når de har samleie blir brudens jomfruhinne brudt, og blodet som kommer, viser at hun var en ekte jomfru. Ekteskapets blodspakt er nå beseglet.

Brudgommens beste venn står utenfor døren og venter på at brudgommen skal si ifra når ekteskapet er fullbyrdet. I det rette øyeblikket tar brudgommen lakenet med blodet på og gir det til sin venn. Denne spesielle vennen viser blodflekken til de som er samlet for å feire, som bevis på at de to er blitt ett.

Feiringen

Feiringen varer i syv dager. Mens de nygifte er inne i bryllupskammeret, er de inviterte gjestene utenfor og feirer i syv dager, inntil de nygifte kommer ut av bryllupskammeret. Når de nygifte kommer ut, høres rop og klapping, og gjestene gratulerer dem. Det er mye sang og dans, og det er stor fest. Dette blir etterfulgt av en gledelig fest, bryllupsmåltidet, som blir gitt til ære for den nye mann og kone.

(12)

Når selskapet er over, går bruden og brudgommen sammen til det nye huset sitt, hvor de vil bo sammen i et lykkelig ekteskap, eller kanskje mindre lykkelig.

Nå når bruden er gift, har hun kastet sløret. Og når de nå reiser gjennom de samme gatene som de gjorde for syv dager siden, kan alle naboene se hvem bruden er. Og nå gleder de seg og feirer ekteskapspakten, som Gud har etablert i disse unge menneskers liv.

Gud velger seg en brud

Som tidligere nevnt da Gud åpenbarte seg for jødene, valgte han å ha en ekteskapsrelasjon til dem gjennom en pakt.

Gud ville tilegne seg Israel som sin brud. Gud var sin egen mellommann. Han valgte Abraham og hans ætt, ganske enkelt fordi dette var Hans plan og hensikt. Han er den perfekte ekteskapsmegler. Han ville være Israels himmelske ektemann og elske hennes sjel.

Da Gud forløste hebreerne fra Egypt sa Han til dem, 2. Mos. 6:6-7: "Jeg vil føre dere ut ... Jeg vil utfri dere ... Jeg vil forløse dere ... Jeg vil ta dere til mitt folk, og jeg vil være deres Gud ..."

(13)

(14)

Gud bruker ekteskapspråk når Han sier at Han skal ta hebreerne ut. Han vil tilegne seg dem som sin brud. Gud talte disse ord til sin brud gjennom Jesaja 54:5-6: "For din skaper er din ektemann, Herren, hærskares Gud, er hans navn. Og Israels Hellige er din gjenløser, all jordens Gud kalles Han."

"For Herren kaller deg som en forlatt kvinne med sorg i hjertet. En ungdoms hustru - skulle hun forkastes? sier din Gud." Gud sier helt klart at Han er i ekteskapspakt med Israel som sin ektemake. Og Gud tilføyet disse ord gjennom Esekiel 16:8: "Og jeg tilsverget deg troskap og sluttet pakt med deg, sier Herren Herren, og du ble min."

Guds ekteskapskontrakt

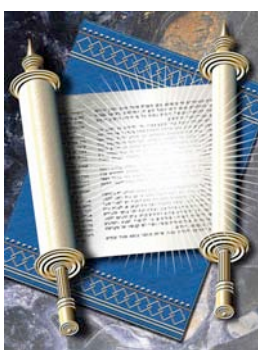
Da Gud tilegnet seg Israel som sin brud, ga Han henne en formell, skrevet ekteskapskontrakt. Pakten - kontrakten er skrevet i 2. Mosebok, og fortsetter i de fem første bøkene i Bibelen. Her legger Gud fram i detaljer betingelsene i pakten. Siden han er skapelsesnes Far, er dette de betingelsene som er akseptable for Ham.

Vi kjenner ekteskapspakten (Ketubah) ved navn Torah, som er Guds lover for Hans ekteskap med Israel. Siden dette var en ekteskapskontrakt var selve kjernen i den at Israel måtte avstå fra hedningenes guder og tilbe bare Ham. Faktisk var det det aller første som ble nevnt: "Du skal ikke ha andre guder foruten meg!" 2. Mos. 20:3. Gud var i ferd med å trolove hebreerne med seg selv. De skulle være Hans "Me'kudeshet".

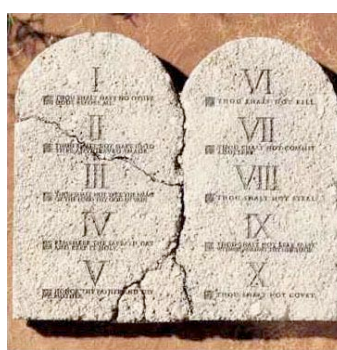
Gud utvidet grunnlaget for pakten med disse ord i 5. Mos. 6:4-5: "Hør Israel! Herren vår Gud, Herren er en! Og du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din makt."

For en vidunderlig kjærlig ektemann Gud ville være for sin brud Israel. Men som med en hvilken som helst ektemann, ville Gud være nidkjær for sin nye brud. Han sa til henne: "For Herren din Gud er en fortærende ild, en nidkjær Gud." (5. Mos. 4:24).

Hvis jødene vendte tilbake til avgudsdyrkelse, ville Gud se på det som åndelig ekteskapsbrudd, og kontrakten ville bli brutt, ikke av Gud, men av Hans troløse brud. I stedet for å ta imot sin ektemann Guds velsignelse, ville de være forbannet. Moses fremsatte velsignelsen og forbannelsen i 5. Mos. 28. Guds brud ville miste sin nasjonale identitet, bli spredt fra sitt land og gå glipp av sin Messias.

(15)

(16)

Velsignelse og forbannelse er normen i ethvert mann/kone forhold. Når brud og brudgom er trofaste mot hverandre, er deres forhold velsignet. Hvis en er utro, så er forholdet forbannet. Gud vil ha det samme forholdet til sin brud, Israel.

Brudens kjøpesum

Da Gud utvalgte Israel som sin brud, tilbød Han sin egen kjøpesum for bruden. Kjøpesummen Gud betalte var blodet. Han ville gi blodet fra påskelammet for å redde dem, forløse dem og ta dem til seg. Hans trøsteord til Israel var: "Blodet på de hus hvor dere er, skal være til et tegn for dere. Når jeg ser blodet, vil jeg gå dere forbi. Intet dødelig slag skal ramme dere når jeg slår landet Egypt.

"Denne dag skal være en minnedag for dere, dere skal holde den som en høytid for Herren. Det skal være en evig forskrift for dere å holde den, slekt etter slekt." (2. Mos. 12:13-14).

Da sa Gud til hebreerne at hvis de aksepterte paktens betingelser, ville Han betrakte dem som sin mest verdifulle eiendom (skatt) framfor alle folk på jorden. 2. Mos. 19:5: "Dersom dere nå virkelig vil høre min røst og holde min pakt, da skal dere være min eiendom fremfor alle folk - for hele jorden er min."

Det hebraiske ordet for skatt er "segulah", og det ordet ble brukt av konger for å understreke at bestemte eiendeler betød mer for dem, enn alt det andre de eide.

Selv om kongene satte pris på hele sin eiendom, var det disse spesielle skattene, som lå nærmest hjertene deres. Mennesker setter stor pris på ting, mens Gud derimot, sa at Israel, Hans brud, er det mest dyrebare av alt han eier. Gud elsker alt Han har skapt, men Han bryr seg spesielt om sin brud. Hun er objektet for Hans kjærlighet og omsorg.

Godkjennelsens beger

Bibelen forteller at Israel godtok Guds ekteskapskontrakt. Vi leser i 2. Mos. 19:7-8: "Da Moses kom tilbake, kalte han til seg folkets eldste, og bar fram for dem alle disse ord som Herren hadde pålagt ham. Da svarte hele folket, alle sammen: Alt det Herren har sagt, vil vi gjøre. Og Moses bar folkets ord tilbake til Herren."

Israel drakk begeret med vin ved påskemåltidet, for å vise at hun aksepterte Guds ekteskapspakt.

I moderne tid drikker jødene fire beger med vin under påskemåltidet. De fire begrene tilsvarer de fire løftene Gud ga til sin brud i 2. Mos. 6:6-7. Det fjerde begeret er ektepaktens beger. Når jødene drikker det, sier de "ja" til Guds ekteskapstilbud. Det er ikke sikkert de forstår det, men Gud forstår det.

(17)

(18)

Gud lovet mange gaver og velsignelser til sin kjære trolovede Israel. Først og fremst at Han skulle gi henne et land som fløt med melk og honning, etablere henne som hode over alle nasjonene, og gå inn i en ny pakt med henne gjennom Messias, som er den lovede sæd av Abraham.

Guds løfter og velsignelser til det hebraiske folk var evigvarende, fordi den ektepakten Han opprettet med dem var evigvarende. Selv om hebreerne kom til å svikte Gud mange ganger, ville Han være trofast mot sin pakt.

Brudens forberedelse

Nå når Israel er trolovet med Gud, rense hun seg med en "mikveh", etter Guds forordninger. Vi leser i 2. Mos. 19:10: "Og Herren sa til Moses: Gå til folket og hellige dem i dag og i morgen. La dem vaske sine klær."

Gud veiledet sin nye brud i hvordan hun skulle tilbe og tjene Ham. Han ga henne lover som også omhandlet tabernaklet, hvor Han ville bo i hennes midte, en måte å ofre på for hennes forsoning, og et presteskap som skulle representere henne for Gud.

Gud ga henne moralske lover for hennes renhet og helliggjørelse. Han ga henne lover så hun kunne bo som en nasjon under Guds rettfærdige ledelse. Han ga henne alle de lover hun trengte, for å kunne leve som den bruden Han ville ha.

Den Torah (loven) Gud ga sin brud, var hennes slør. Når Israel tilba Gud og levde ut betingelsene i ekteskapskontrakten, ville den hedenske verden se at Israel var adskilt som Guds brud. Hun var Guds "me'kudeshet" (trolovede).

Guds brud var kjøpt med en pris. Hun tilhørte Ham og Ham alene. Hun skulle ikke ha noen andre elskere enn Gud. Han forklarte det på denne måten i 3. Mos. 11:45: "For jeg er Herren som førte dere opp fra landet Egypt for å være deres Gud. Dere skal være hellige, for jeg er hellig."

Guds bryllupskammer

Gud har også forberedt et bryllupskammer for sin brud. Det bryllupskammeret var sabbaten. Sabbaten var den dagen Gud ga sin brud for å være sammen med Ham. Hun skulle legge bekymringer og verdslig arbeid til side, og bruke dagen i intimt fellesskap med Gud, sin ektemann. Vi leser i 2. Mos. 20:8: "Kom hviledagen i hu, så du holder den hellig!"

(19)

(20)

Ordet sabbat betyr hvile. Det var den ene dagen i uken, da Guds brud skulle hvile fra sitt arbeid og de daglige aktiviteter. Hun skulle lukke seg selv inne med Gud, og glede seg i Ham, som brudgom og brud ble kjent med hverandre i bryllupskammeret. Det leser vi også i 2. Mos. 31:13: "Tal til Israels barn og si: Mine sabbater skal dere holde, for det er et tegn mellom meg og dere fra slekt til slekt, for at dere skal vite at jeg er Herren som helliger dere."

Guds bryllupsfeiring

Gud ga oss forordninger for bryllupsfeiringen. Vi kaller det Herrens fester (høytider). Tre ganger i året skulle mennene reise til Jerusalem til en herlig feiring av Israels bryllupspakt med Gud.

Påske var vårfesten hvor Israel feiret sin forløsning og utfrielse fra Egypt. Pinse var sommerens fest hvor hun feiret mottagelsen av Torahen. Løvhyttefesten var høstens feiring av innhøstningen og Messias' komme.

Dette var tider av stor glede, hvor folket kastet fra seg alle problemer, og gledet seg over at Gud var der i deres midte.

(21)

(22)

Et tragisk ekteskap

Uheldigvis hadde ikke Gud og Hans nye brud noe godt ekteskap. Rett etter at Israel var trolovet, lagde hun en gullkalv og tilba den (2. Mos. 32). Moses ba inntrengende at Gud ikke skulle ødelegge Israel. Gud samtykket i hans bønn, men 3000 døde som et resultat av deres avgudsdyrkelse.

Da Gud sa til Israel at hun skulle gå inn og ta det landet Han hadde gitt henne, greide hun ikke å stole på at Gud ville hjelpe henne å seire over fienden. Som et resultat av det, vandret hun førti år i ørkenen. Gud var nådig mot sin brud, og ga henne alt hun trengte, inntil den opprørske slekten døde.

Etter Mose død førte Josva folket inn i det lovede land. Så lenge Josva og de eldste som tjente sammen med ham levde, var folket tilsynelatende trofast mot Gud (Josva 24:31). Men etterpå tilba de hedenske guder og levde umoralsk.

Under Samuel og kong Davids gudfryktige lederskap var Israel en trofast brud. Men i mesteparten av ekteskapet var Israel en horkvinne. Kong Salomo bragte ulykke over nasjonen. Han tok mange hedenske hustruer, som ledet ham og nasjonen inn i avgudsdyrkelse, noe de aldri vendte seg bort fra.

(23)

(24)

Gud sendte mange profeter for å advare sin brud. Men bortsett fra en gudfryktig rest, ville hun ikke høre på dem. "Jeg sendte til dere alle mine tjenere, profetene, tidlig og sent, og sa: Vend om, hver fra sin onde vei, og bedre deres gjerninger og følg ikke andre guder for å tjene dem! Så skal dere få bo i det landet jeg har gitt dere og deres fedre. Men dere vendte ikke øret til og adlød meg ikke." (Jer. 35:15).

Gud fortsatte å kalle inntrengende på sin brud, men hun ville ikke høre. Gud talte gjennom Jeremia, Jer. 3:1: "Det heter: Når en mann lar sin hustru fare, og hun går fra ham og blir en annen manns hustru, kan han da komme tilbake til henne igjen? Ville ikke da landet bli vanhelliget? Og du, du har drevet hor med mange venner og skulle enda komme tilbake til meg igjen? sier Herren."

Til slutt hadde ikke Gud noe annet valg enn å gi henne skilsmissebrev. Jer. 3:8-10: "Jeg så at enda jeg hadde latt den frafalne Israel fare, og gitt henne skilsmissebrev, fordi hun hadde drevet hor, fryktet likevel ikke hennes søster Juda, den troløse, men gikk avsted og drev hor hun også. Med sitt frekke horeliv vanhelliget hun landet. Hun drev hor med stein og med tre. Enda vendte hennes troløse søster Juda ikke tilbake til meg av hele sitt hjerte, men bare på skrømt, sier Herren."

Vi leser de følgende sorgfulle ord fra Esekiel 16:15,32,38,59: "Men du stolte på din skjønnhet og drev hor i tillit til ditt store navn. Du utøste ditt hor over hver den som gikk forbi, han fikk nyte av din skjønnhet. Du horkvinne, som istedetfor din mann tar imot fremmede! Jeg vil dømme deg slik de kvinner blir dømt som driver hor og utøser blod. Jeg vil gjøre deg til bare blod ved min harme og nidkjærhet. For så sier Herren: Jeg vil gjøre mot deg etter det du har gjort, du som foraktet eden og brøt pakten."

En tilgivende brudgom

Til tross for det faktum at Gud måtte skille seg fra sin brud, ville det bare bli en foreløpig separasjon. For Gud er en tilgivende brudgom. Han lovet sin villfarne brud at han ville dra henne tilbake til seg. Dette er profeten Hoseas historie.

Hosea var en Herrens profet. Gud brukte Hoseas ekteskap som et synlig bilde på det tragiske ekteskapet Gud hadde med Israel. Hoseas kone Gomer var en prostituert. Hun ga ham tre barn. Gud ba Hosea gi dem navn som avspeilet Guds skilsmisse med Israel. Navnene var "Gud vil adspre", "Uten miskunn" og "Ikke mitt folk". I dag ville dette ha vært lik en ektemann som ba sin kone pakke og forlate huset.

(25)

(26)

Hoseas løsslupne kone bragte ham mye smerte og ydmykelse. Likevel elsket han henne. Hun forlot ham og endte naken på slavemarkedet for å bli solgt til høystbydende. Hosea ydmyket seg og gikk dit og kjøpte tilbake sin egen kone. På grunn av Hoseas trofaste kjærlighet angret til sist Gomer og omvendte seg fra sin syndfulle vei, og hun skjønnte at hun tilhørte Hosea og ham alene.

Gud hadde lidt ydmykelse og smerte på grunn av sin troløse kone, Israel. Han måtte skille seg fra henne. Men Han elsket henne fremdeles. Enda Israel ville være langt fra sin himmelske ektemann, ville ikke Gud svikte henne. Han lovet å dra henne tilbake til seg. Israel vil til slutt omvende seg fra sine villfarne veier og vende tilbake til sin Gud.

Under tiden av adskillelse fra Gud, vil Israel bli spredt blant nasjonene. Men de vil komme tilbake til sitt land og sin Gud ved tidenes ende, når Messias kommer og forbereder en bryllupsfest for sin brud.

Hosea forklarer i kap. 3:4-5: "For i mange dager skal Israels barn sitte uten konge og fyrste, uten offer og billedstøtte, uten livkjortel og husguder. Deretter skal Israels barn vende om og søke Herren og hans gaver i de siste dager."

Gud ga Israel disse trøstende ord og forsikring i Hosea 2:16-19: "Og det skal skje på den dag, sier Herren, at du skal rope: Min mann! Du skal ikke mer rope til meg: Min Ba'al! Jeg vil ta Ba'alenes navn bort fra hennes munn og de skal ikke mer

nevnes ved navn. På den dag vil jeg gjøre en pakt for dem med markens dyr og himmelens fugler og med jordens kryp. Bue og sverd og krig vil jeg bryte i sønder og utrydde av landet. Jeg vil la dem bo i trygghet. Jeg vil trolove meg med deg for evig tid. Jeg vil trolove meg med deg i rettferdighet og rett, i miskunnhet og barmhjertighet." Hvilken kjærlig Gud Han er, hebreernes Gud!

Når Gud sier at Han vil trolove seg med Israel, mener Han at Han vil ta henne tilbake som en ren jomfru, som om hun aldri hadde syndet. Han vil tilgi henne alle hennes overtredelser. Og denne gangen vil ekteskapet være evig. Det vil være et ekteskap som er rettferdig, kjærlig, nådig og trofast. Israel vil kjenne sin Gud og glede seg i deres ekteskapspakt. Esekiel tilføyer i kap. 16:60: "Og så vil jeg komme i hun min pakt med deg i din ungdoms dager, og jeg vil opprette en evig pakt med deg."

En ny ekteskapspakt

Jeremia forklarer at det vil være en ny pakt Gud vil inngå med sitt folk. Jer. 31:31: "Se, dager kommer, sier Herren, da jeg vil opprette en ny pakt med Israels hus og med Judas hus."

Før dette ekteskapet er fornyet i de siste dager, vil Gud kalle ut et folk fra Goyim (hedningene), som vil bli en del av bruden med Israel. Jesaja 11:10: "På den tid skal hedningefolkene søke til Isais rotskudd, som står som et banner for folkeslag. Og hans bolig skal være herlighet."

Jeremia proklamerte i kap. 16:19-21: "Herre, min styrke og mitt sterke vern og min tilflukt på nødens dag! Til deg skal hedningefolk komme fra jordens ender og si: Bare løgn fikk våre fedre i arv, falske guder som ikke kunne hjelpe. Skal et menneske gjøre seg guder? De er jo ikke guder. Se, derfor lar jeg dem denne gang kjenne, ja, jeg lar dem kjenne min hånd og min styrke, og de skal vite at mitt navn er Herren."

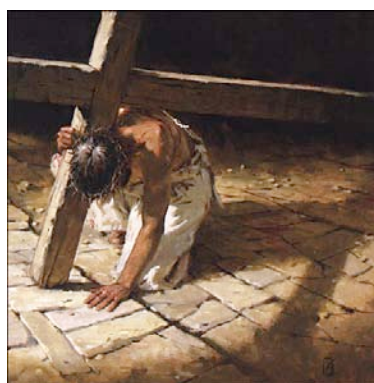
Jesaja skrev også i kap. 49:6: "Han sier: Det er for lite at du er min tjener til å gjenreise Jakobs stammer og føre den frelste rest av Israel tilbake. Så vil jeg gjøre deg til et lys for hedningefolkene, for at min frelse må nå til jordens ende."

Brudgommen Messias

Det Nye Testamente presenterer Yeshua (Jesus) som fullbyrdelsen av Guds løfter om en ny pakt med det jødiske folk og et lys for hedningene. Han er den jødiske forløseren og hedningenes frelser. Da Yeshua ble båret fram i Templet etter Mose lov, var det en hellig gammel mann, Simeon, til stede. Gud hadde lovet ham at han ikke skulle dø, før han så Messias. Guds Ånd ledet Simeon til Yeshua. Han tok Yeshua i sine armer og priste Gud og sa, Luk. 2:29: "Herre, nå kan du la din tjener fare herfra i fred, etter ditt ord."

(27)

(28)

Mattityahu (Matteus) sa at Yeshua oppfylte denne profetien av Jesaja. Matt. 12:18-21: "se, min tjener som jeg har utvalgt, ham som jeg elsker, som min sjel har behag i; jeg vil legge min Ånd på ham og han skal forkynne rett for hedningefolkene. Han skal ikke trette og ikke rope. Heller ikke skal noen høre hans røst på gatene. Han skal ikke knuse et knekket siv, og ikke slukke en rykende veke, inntil han har ført retten fram til seier. Og til hans navn skal hedningefolkene sette sitt håp."

De kalte Yeshua for "Emmanuel" som betyr: Gud med oss. (Matt. 1:23) Gud, i personen Yeshua, kom til sin bruds hus (erez Israel - landet Israel) for å presentere sin ekteskapskontrakt. Denne ekteskapskontrakten var den nye pakt som profetene hadde talt om.

Yochanan (Johannes) døperen var forløperen for Yeshua. Yochanan var meget populær blant folket. De trodde kanskje han var Messias. De spurte ham om det var han profetene hadde talt om. Yochanan sa, Joh. 3:28-29: "Dere er selv mine vitner at jeg sa: Jeg er ikke Messias! Men: Jeg er utsendt foran ham. Den som har bruden, han er brudgommen. Men brudgommens venn, som står og hører på ham, er full av glede over å høre brudgommens røst. Denne min glede er nå blitt fullkommen."

Brudens kjøpesum

Yochanan introduserte Yeshua som brudgommen - Guds Lam. Prisen Yeshua var villig til å betale for sin brud, var hans eget blod gitt som en soning for synd, ikke bare for Israel, men også for hedningene. Kefa (Peter) skrev i 1. Pet. 1:18-19: "For dere vet at det ikke var med forgjengelige ting, med sølv eller gull, dere ble kjøpt fri fra den dårlige ferd som var arvet fra fedrene, men med Kristi dyrebare blod, som blodet av et feilfritt og lyteløst lam."

(29)

(30)

Gud kom for å kjøpe Israel tilbake fra hennes villfarelse med sin egen sønn som brudepris. Han var det menneskelige Guds Lam, som ville lide den ydmykelse som profetene talte om akkurat som Hosea ble ydmyket, da han kjøpte sin brud.

Jesaja sa om Yeshua i Jes. 53:4-6: "Sannelig, våre sykdommer har han tatt på seg, og våre piner har han båret. Men vi aktet ham for plaget, slått av Gud og gjort elendig. Men han ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom. Vi for alle vill som får, vi vendte oss hver til sin vei. Men Herren lot den skyld som lå på oss alle ramme ham."

Gud valgte bruden for sin sønn. Den bruden var Israel og alle hedninger som ville ta imot Yeshua som sin personlige forløser. Yeshua skulle drikke begeret for å vise at Han var villig til å betale prisen. Det var den nye pakts ekteskapsbeger i Påsken, som Yeshua feiret med sine disipler.

Mattityahu skriver i Matt. 26:26-28: "Mens de nå holdt måltid, tok Jesus et brød, velsignet og brøt det, gav disiplene og sa: Ta, et! Dette er mitt legeme. Og han tok en kalk, takket, gav dem og sa: Drikk av den alle. For dette er mitt blod, den nye pakts blod, som utgytes for mange til syndenes forlatelse."

Yeshua, vår guddommelige brudgom betalte prisen for bruden ved å utøse sitt eget blod. Han var soningen for våre synder. Han tok forbannelsen for våre synder på seg selv. Han var det uskyldige, stedfortredende offer, som døde for at vi kunne bli forlikt med Gud.

(31)

(32)

Jesaja fortsatte med å si, Jes. 53:8.10: "Ved trengsel og ved dom ble han revet bort. Men hvem tenkte i hans tid at når han ble utryddet av de levendes land, så var det for mitt folks misgjernings skyld plagen traff ham? De gav ham hans grav blant ugudelige, men hos en rik var han i sin død, fordi han ingen urett hadde gjort, og det ikke var svik i hans munn. Men det behaget Herren å knuse ham. Han slo ham med sykdom. Når du gjør hans sjel til et skyldoffer, skulle han se etterkommere og leve lenge, og Herrens vilje skulle ha framgang ved hans hånd."

Den oppstandne brudgom

Jesaja sa at Yeshua ville forlenge sine dager. Denne profeti ble oppfylt 3 dager etter at Han ble korsfestet. Det var etter sabbaten, tidlig om morgenen, da Hans etterfølgere gikk til graven for å salve Hans legeme. Men de ble møtt av en Herrens engel som sa til dem: "Frykt ikke! Jeg vet at dere søker etter Jesus, den korsfestede; Han er ikke her; Han er oppstanden, som Han sa; kom å se stedet hvor han lå!" (Matt. 28:5-6).

Yeshua oppsto i henhold til profetene. Så tilbragte han 40 dager med sin brud, de Messianske jødene, som anerkjente Ham som Messias. Da sa Han til dem: "I min fars hus er det mange rom. Var det ikke slik, da hadde jeg sagt dere det. For jeg går bort for å gjøre i stand et sted for dere. Og når jeg er gått bort og har gjort i stand et sted for dere, kommer jeg igjen og skal ta dere til meg, for at også dere skal være der jeg er." (Joh. 14:2-3).

Yeshua talte til sine disipler som en brudgom taler til sin brud. Han skulle gå bort og forberede bryllupskammeret, Det Nye Jerusalem, som var i himmelen. Det skal være vår evige "Chuppah". Yochanan skrev i Åpenb. 21.2: "Og jeg så den hellige stad, det nye Jerusalem, stige ned av himmelen fra Gud, gjort i stand som en brud som er prydet for sin brudgom."

(33)

For et bryllupskammer Yeshua holder på å berede for sin brud. Det er opplyst av Guds herlighet som skinner gjennom hele kammeret, og gjennomtrenger tak, vegger og gulv.

Dets mur er 216 fot høy (en fot = 30,48 cm) med 12 perler beskyttet av 12 engler som kanskje er brudgommens venner, som står utenfor bryllupskammeret for å vitne om Hans utøste blod. Hver port er laget av en enkel perle, med navnene til de 12 stammer skrevet på dem.

Grunnvollen til bryllupskammeret har 12 lag bygget oppå hverandre, hvert lag går rundt alle 4 sider av byen. Hvert lag er laget av forskjellige edelstener. Navnene til Yeshuas 12 apostler er skrevet på denne grunnvollen.

Bryllupskammeret er egentlig en by, ca. 1500 eng. miles lang, 1500 eng. miles bredt, og 1500 eng. miles høyt. (1 mile = 1609,3 m). Dette er mer enn halvparten av De Forente Staters fastland, og ville dekke det geografiske område fra Main til Florida, og fra Atlanterhavet til Midtvestens stater.

Dette er det største bryllupskammer som noensinne har blitt forberedt i menneskehetens historie. Hele byen, inkludert gatene, er laget av rent gjennomsiktig gull. Det er laget for å reflektere Guds herlighet i et blendende skue av skinnende farver. Guds sanne Jerusalem av gull, den Hellige By, det Nye Jerusalem, Brudens Bryllupskammer (Åpenb. 21:9-21).

Når Yeshua har forberedt bryllupskammeret, kommer Han igjen for å hente sin brud. Disiplene spurte Ham: "Si oss: når skal dette skje? Og hva skal være tegnet på ditt komme og på denne tidsalders ende?" (Matt. 24:3). Yeshua svarte dem at det ville komme bestemte tegn som kunne fortelle dem at Hans komme er nær. "Men den dag og time kjenner ingen, ikke en gang himmelens engler, men bare min Far."

Siden det bare er Faderen som vet, ikke bruden eller Sønnen, må vi ikke bli forført av falske profeter og profetier, som mener å vite når han kommer for å hente sin brud. Akkurat som den ventende brud i gamle dager, må vi kjenne tidene og stundene, men ikke nøyaktig det øyeblikket Han vil komme.

Den himmelske ekteskapsmegler og jødene

I følge Det Nye Testamente sendte Yeshua, etter at han for opp til himmelen, den perfekte ekteskapsmegler, Ruach HaKodesh (Den Hellige Ånd), for å finne alle jøder og hedninger, som vil være en del av Hans brud. Vi skulle bli ett i Ham.

Yeshua sa i Joh. 14:16-17: "Og jeg vil be Faderen, og Han skal gi dere en annen talsmann, for at han kan være hos dere evindeligg, Sannhetens Ånd, som verden ikke kan få, for den ser ham ikke og kjenner ham ikke; dere kjenner ham, for han blir hos dere og skal være hos dere. Dette har jeg talt til dere, mens jeg var hos dere; men talsmannen Den Hellige Ånd kommer som Faderen skal sende i mitt navn, han skal lære dere alle ting, og minne dere om alle ting som jeg har sagt til dere."

(34)

Yeshua lovet å sende Den Hellige Ånd, for å binde oss til Ham, slik som brudgom og brud er ett. Oppfyllelsen av dette løftet er skrevet om i Apostlenes Gjæringer. Han begynte med jødene som var i Jerusalem for å feire Pinsen.

Vi leser disse ord i Ap.gj. 2:1-4: "Og da pinsefestens dag var kommet, var de alle samlet på samme sted. Og med ett kom det en lyd fra himmelen som av et framfarende veldig vær og fylte hele huset der de satt. Og det viste seg for dem tunges likesom av ild, som skilte seg og satte seg på enhver av dem. Da ble de alle fylt med Den Hellige Ånd, og de begynte å tale med andre tunges, alt etter som ånden gav dem å tale."

Enda mange tusen jøder erkjente Yeshua som Messias, forkastet de religiøse lederne Ham på vegne av nasjonen. Yeshua talte om denne forkastelse da Han talte om bryllupsfesten. Han sa i Matt. 8:11-12: "Men jeg sier dere at mange skal komme fra øst og vest og sitte til bords med Abraham, Isak og Jakob i himmelens rike; men rikets barn skal kastes ut i mørket utenfor; der skal være gråt og tenners gnidsel."

Yeshua fortalte også en lignelse om en bryllupsfest for å illustrere dette. Han sa: "En konge hadde gjort i stand ekteskap for sin sønn og sendte ut spesielle innbydelses for mange, for at de skulle komme til bryllupet. Men de hadde det for travelt til å komme, og de til og med forfulgte og drepte tjenerne som innbød dem til festen.

Kongen tilintetgjorde de utakknemlige og inviterte andre, som han egentlig ikke kunne akseptere, til festen. Bryllupssalen ble fylt med gjester, men en var ikke kledd i bryllupsklær. Kongen fjernet ham fra feiringen." (se Matt. 22:1-13).

Gud kalte det jødiske folk til å bli Hans brud, men bare en rest tok imot innbydelsen. De andre tok ikke på seg frelsens bryllupsdrakt og rettferdighetens kappe, som Yeshua tilbød dem. Men som vi har hørt tidligere, lovet Gud at ved tidens ende vil Han kalle tilbake sin første brud og forene hedningene med henne. Sammen skal de være Hans herlige brud.

Gud talte følgende ord til det jødiske folket gjennom Jeremia 3:14: "Vend tilbake, dere frafalne barn, sier Herren, for jeg er deres ekteherre og jeg vil ta dere, en av en by, og to av en ætt, og føre dere til Sion."

(35)

(36)

Gud lovet å føre det jødiske folk tilbake til sitt land, og dra dem tilbake til seg. Når de er tilbake i landet, vil de gjøre seg rede, og så vil Han komme. Salme 102:14-17 forteller: "Du vil reise deg, du vil forbarme deg over Sion; for det er tid til å være det nådig, timen er kommet. For dine tjenere elsker dets stener og de ynkes over dets støv. Og hedningene skal frykte Herrens navn, og alle jordens konger din herlighet. For Herren har bygget Sion. Han har åpenbart seg i sin herlighet."

Rabbien Shaul (apostelen Paulus) skrev om denne tiden og sa i Rom. 11:25-27: "For jeg vil ikke brødre, at dere skal være uvitende om denne hemmelighet - for at dere ikke skal tykkes dere selv kloke - at forherdelse delvis er kommet over Israel, inn til fyllden av hendningene er kommet inn, og således skal hele Israel bli frelst, som skrevet er: Fra Sion skal redningsmannen komme, Han skal bortrydde ugudelighet fra Jakob og når jeg borttar deres synder da er dette min pakt med dem."

I dag er 4 mill. jøder tilbake i sitt land. Snart vil de 6 mill. jødene i Amerika dra tilbake til Israel, og også 1 mill. fra det tidligere Sovjetunionen. Jødene fra de andre nasjonene vil også dra tilbake til sitt gamle land. Samtidig som dette skjer anerkjenner flere jøder at Yeshua er Messias i dag, enn i løpet av de siste 2000 år. Dette antallet øker mens Gud forbereder sin Messianske brud.

Hvis vi har ører som hører, kan vi høre Gud kalle på sin første brud, "Kom tilbake, du Israel, kom tilbake til ditt land, kom tilbake til din Gud. Du forlot meg, men jeg har aldri forlatt deg. Jeg har elsket deg med en evig kjærlighet. Jeg har ventet på deg i lang tid. Jeg har forberedt et sted for deg og jeg kommer snart. Forlat nasjonene og vend tilbake til ditt land og til din Gud. Jeg dømmer nasjonene allerede nå for deres ondskap og hat mot deg. Men mine planer for deg er annerledes."

(37)

(38)

"Jeg kaller dere til mitt bankettbord, og jeg vil ikke hvile før dere kommer til meg og Jerusalem er en lovsang på jorden."

"For jeg har satt mine øyne på deg for alltid, og jeg vil føre dere tilbake til landet deres. Jeg vil bygge dere opp og ikke rive dere ned. Jeg vil plante dere, og ikke rive dere opp. Jeg vil gi dere et hjerte som kjenner meg, at jeg er Herren. Dere skal være min brud, og jeg skal være deres ektemann Gud, for dere skal vende om til meg av hele deres hjerte."

"For jeg vet de tanker jeg tenker om dere, fredstanker og ikke tanker til ulykke. Jeg vil gi dere framtid og håp. Og dere skal påkalle meg og gå avsted og be til meg av hele deres hjerte."

"Jeg vil la meg finne av dere. Jeg vil gjøre ende på deres fangenskap, og samle dere fra alle de folk og alle de steder som jeg har drevet dere bort til, og jeg vil føre dere tilbake til det sted som jeg førte dere bort fra."

"Ja, jeg vil hente dere tilbake og bygge opp igjen de ødelagte stedene. Jeg vil rense dere fra all deres misgjerning som dere har syndet mot meg. Jeg vil tilgi alle deres misgjerninger og aldri komme dem i hu."

"Igjen skal det i landet som var lagt øde høres gledes røst og fryds røst, brudgoms røst og bruds røst. Stemmen av de som vil si: "Pris Herren Hærskarenes Gud, for Herren er god og Hans miskunnhet varer til evig tid."

Den himmelske ekteskapsmegler og hedningene

Yeshua sendte den samme Hellige Ånd over hedningene som Han lovet gjennom profetene. Joel skrev i 3:1-2: "Og deretter skal det skje at jeg vil utgyde min Ånd over alt kjød, og deres sønner og deres døtre skal tale profetiske ord; deres oldinger skal ha drømmer, deres unge menn skal se syner, ja endog over mine treller og trellkvinner vil jeg i de dager utgyde min Ånd."

Den første oppfyllelsen av dette er skrevet om i Apostlenes Gjerninger, da Gud sendte sin Hellige Ånd over en mann som het Kornelius, og over hans familie og venner. Gud hadde bedt Kefa (Peter) gå å forkynne for denne mannen. Da Kefa fortalte dem om Yeshua, falt Guds Ånd på dem alle.

Vi leser i Ap.gj. 10:44-45: "Mens Peter ennu talte disse ord, falt Den Hellige Ånd på alle dem som hørte ordet. Og alle de troende av omskjærelsen (jøder) som var kommet med Peter, ble forferdet over at den Hellige Ånds gave var blitt utgytt også over hedningene."

Shaul betraktet menigheten som Messias' brud (Ef. 5:22-32). Han sa i 2. Kor. 11:2: "Jeg er nidkjær for dere med Guds nidkjærhet; jeg trolovet dere jo med en mann for å framstille en ren jomfru for Kristus (Messias)."

Men han tenkte ikke på Gud som en bigamist. Gud har ikke to bruder, en jøde og den andre hedning. Heller ikke trodde han at menigheten hadde erstattet Israel som Guds brud.

Shaul forkynte at hedninger kunne bli Guds brud ved å ta imot Yeshua og den nye pakten. På denne måten ville hedningene bli forenet med den opprinnelige bruden Israel.

Messianske jøder blir ikke en del av bruden ved å bli med i en hedningekristen menighet. Tvert imot; de av hedningene som tror, vil bli en del av bruden ved å forenes med den Messianske menighet. (Se Rom. 11).

(39)

Du ser, Guds hensikt er ikke at menigheten skal erstatte det naturlige Israel som Guds brud. I stedet blir de av hedningene som kommer til tro forenet med de jødiske troende gjennom Messias.

Ved Yeshua kan både jøder og hedninger bli Guds brud. Shaul skrev i Gal. 3:28: "Her er ikke jøde eller greker, her er ikke trell eller fri, her er ikke mann og kvinne, for dere er alle ett i Jesus Kristus."

Paulus mente ikke at det ikke fortsatt er et etnisk skille mellom jøder og hedninger, men at vi kan bli ett i Yeshua Messias. Den Hellige Ånd vil velge bruden for Yeshua fra både jøder og hedninger, og gjøre dem til en brud.

Vår forberedelse

Når vi aksepterer ekteskapskontrakten Jesus tilbød oss, drikker vi aksepteringens beger. Det begeret er den nye pakts nattverdsmåltid. Det representerer vår forening med Ham. Vi er i Ham og Han er i oss. Vi to er blitt ett.

Shaul skrev: "For jeg har mottatt fra Herren det som jeg også har overgitt til dere, at Herren Jesus den natt da han ble forrådt, tok et brød, takket, brøt det og sa: Dette er mitt legeme, som er for dere. Gjør dette til minne om meg! Likeså tok han også kalken etter aftensmåltidet og sa: Denne kalk er den nye pakt i mitt blod. Gjør dette, så ofte som dere drikker den, til minne om meg! For så ofte som dere eter dette brød og drikker denne kalk, forkynner dere Herrens død, inntil han kommer." (1. Kor. 11:13-16).

Når vi har blitt Yeshuas brud deltar vi i en "mikveh" ved å la oss døpe. Peter talte til Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse, så skal dere få Den hellige Ånds gave." På samme måte formante Peter hedningene til å la seg døpe.

Ap.gj. 10 jødene i Ap.gj. 2:38: "Peter sa til dem: Omvend dere, og la dere alle døpe på:48: "Og han bød at de skulle bli døpt i Jesu Kristi navn. De bad ham da bli hos dem noen dager."

Yeshua har også gitt gaver til bruden sin, så vi kan gjøre oss vakre for Ham. Disse er nevnt i 1. Kor. 12, Rom. 12 og Ef. 4:11. Vi skal bruke disse gavene til Guds ære og til brudens gagn. Som Peter skrev i 1. Pet. 4:10: "Etter som enhver har fått en nådegave, så tjen hverandre med den som gode husholdere over Guds mangfoldige nåde."

Yeshua sa at han ville komme igjen for å hente sin brud. Inntil da skal vi gjøre oss rede. Johannes skrev i Åpenbaringsboken 19:7-8: "La oss glede oss og fryde oss og gi ham æren! For Lammets bryllup er kommet, og hans brud har gjort seg rede. Det er henne gitt å kle seg i rent og skinnende fint lin. For det fine lin er de helliges rettferdige gjerninger."

Gjennom Yeshua er messianske jøder og rettferdiggjordte hedninger Guds spesielle skatt. Vi er Hans dyrekjøpte eiendom (Ef. 1:14). Vi er kjøpt med en pris, og vi skal herliggjøre Ham i våre legemer og i vår ånd som tilhører Ham (1. Kor. 6:14).

Vi skal ikke elske verden og heller ikke de ting som er i verden (1. Joh. 2:15). Vi skal være hellige som han er hellig (1. Pet. 1:15-16). Vi skal tilhøre Ham alene, for han er nidkjær i forholdet til oss (Jak. 4:5). Vi er Hans "me'kudeshet". Vår eneste lidenskap skulle være en lengsel etter å se vår himmelske brudgom ansikt til ansikt, å gå inn i brudekammeret med Ham. Selv om vi ikke vet nøyaktig når Yeshua kommer, må vi være rede til enhver tid.

(40)

(41)

Yeshua fortalte en lignelse om 10 jomfruer, som tok lampene sine og gikk ut for å møte brudgommen. 5 av dem var kloke jomfruer, som tok med olje til lampene sine. 5 var ukloke, og de hadde ikke olje på lampene sine. Da brudgommen tok seg tid, sovnet de. Endelig ved midnatt lød det et rop, se brudgommen kommer. Men lampene til de ukloke jomfruene sluknet, og de hadde ingen olje til å tenne dem med, og da kunne de ikke gå inn til bryllupet.

Yeshua brukte denne lignelsen for å advare oss om å være rede til Hans komme. Se Matt. 25:1-13, hvor det står: "Våk derfor hver tid og stund, for dere vet ikke dagen eller timen når Menneskesønnen kommer." (Matt. 25:13). Som brudgommen blåste i shofaren og ropte for å varsle sin brud da han nærmet seg, slik vil også Yeshua komme til oss! Han lengter etter å komme for å hente oss, men Han vil at vi skal være rede.

Paulus skriver i 1. Tess. 4:16 til 5:1: "For Herren selv skal komme ned fra himmelen med et bydende rop, med overengels røst og med Guds basun (shofar), og de døde i Kristus skal først oppstå. Deretter skal vi som lever, som er blitt tilbake, sammen med dem rykkes oss i skyer, opp i luften, for å møte Herren. Og så skal vi for alltid være sammen med Herren. Trøst da hverandre med disse ord. Men om tider og tidspunkt, brødre, trenger dere ikke til at noen skriver til dere."

Bryllupsfesten

Til slutt får Guds brud en gledesfylt bryllupsfeiring på jorden. Den heter Tusenårsriket, for den vil vare i 1000 år. En engel i Åpenbaringsboken sa til Johannes i kap. 19:9: "Og han sier til meg: Skriv: Salige er de som er innbudt til Lammets bryllupsmåltid! Han sier til meg: Dette er Guds sanne ord."

Vi kommer til å feire vårt herlige ekteskap med Kongenes Konge og Herrenes Herre. Vi kommer til å regjere med Ham som Hans brud på jorden. Idet Gud kaller den messianske delen av bruden tilbake til seg selv, gjør Han det samme med hedningene.

(42)

(43)

Da Berlinmuren falt og kommunismens jernteppe falt, åpnet Øst-Europa og Russland seg for evangeliet om Yeshua. Millioner av disse tidligere ateister blir nå en del av Yeshuas brud. Snart vil Kina og Japan gjøre det samme. Mange hundre millioner kinesere og flere titalls millioner japanesere vil bli en del av bruden.

Millioner i Vesten vil også rope til Gud om frelse når Han åpenbarer sin herlighet på jorden. Den største utgydelsen av Ruach HaKodesh (Den Hellige Ånd) som verden noen gang har sett, skal snart skje når Gud bringer inn hedningenes fylde og forbereder sin brud.

Gud kaller verdens hedninger til seg. Som med jødene, hvis vi lytter nøye, kan vi også høre Ham si: "Kom mine kjære, jeg har kalt dere til meg. Det er ingen ting denne verden kan tilby som kan tilfredsstillere dere. Jeg alene kan fylle hvert behov dere har og oppfylle hjertets dypeste lengsel etter kjærlighet og fellesskap."

"Alle tings ende er nær. Verden slik dere kjenner den, vil snart forsvinne. Denne verdens kongeriker vil snart forgå. Kom ut av den og bli adskilt. Vend dere bort fra deres onde veier, deres lunkenhet og mangel på kjærlighet. Kom nær til meg og jeg vil komme nær til dere."

"La deres sinn være vendt mot det som er der oppe. Søk først Mitt Rike og min rettferdighet. Fly fristelser! Stå djevelen imot! Trim veien! Fyll lampene med olje! Ta bryllupskledningen på! Gjør dere rede, for jeg kommer snart!"

"Vanskelige tider er for hånden. Men frykt ikke. Jeg har beredt et sted for dere! Det er nesten ferdig. Jeg kommer snart for å ta dere til meg slik at hvor jeg er, der skal også dere være. Det er et sted fylt med min herlighet. Jeg ønsker å dele det med dere. Jeg ønsker å kjenne dere og være kjent av dere."

"Min bryllupsdrakt til dere er uten flekk og rynke. Den vil dere bruke i vårt bryllupskammer. Der vil dere ha ubeskrivelig glede og en fylde av herlighet. Dere vil se meg som jeg er, ansikt til ansikt, og dere skal bli meg lik. Deres hjerter vil bli tilfredsstillt i mine kjærlighetsarmer."

"Ingen ting skal skille dere fra meg, ikke død eller liv, hverken engler eller makter eller myndigheter eller noe som nå er eller som vil komme, ikke høyde eller dybde, eller noen annen skapning skal kunne skille dere fra min kjærlighet. Se opp, for deres forløsning stunder til."

Inntil Han kommer, er våre hellige liv vårt slør som adskiller oss fra verden. Vi er i verden, men ikke av verden. Vi tilhører Yeshua. Vi holder oss rene for Ham. Selv om verden ikke kjenner oss som Yeshuas brud i dag, kommer de til å gjøre det når Han kommer, og vi blir åpenbart sammen med Ham, og vi blir lik Ham (Fil. 3:20-21). Når vi åpenbares med Ham som Hans utilsørede brud, vil hele verden få vite hvem vi er og rope ut: **"HER KOMMER BRUDEN!"**

ILLUSTRASJONER

- Forsiden: Rembrandt: Den Jødiske brud
1. Maurycy Gottlieb: Jødisk bryllup, skisse
 2. Jozef Israëls: Jødisk bryllup, 1903
 3. Ketuba, trolovelseskontrakt, to eksempler
 4. Sølvbegere for jødisk bryllupsskikk, to eksempler
 5. Mikveh, rituelt bad, et moderne og et urgammelt
 6. Chuppa, brudebaldakin, to moderne eksempler
 7. Brudeslør i moderne jødisk bryllup
 8. Gavin Finley: kvinne med olje på lampen, foto
 9. Gammel jødisk oljelampe
 10. Jøde blåser i shofar ikledd tallit/bønnesjal
 11. Dekorert jødisk shofar
 12. Inngraverte jødiske giftringer i gull, to eksempler
 13. Ukjent: Hebreernes utvandring fra Egypt
 14. Ukjent: Moses får lovtavlene av Gud
 15. Torahen, de fem Mosebøkene
 16. Lovtavlene, de ti bud
 17. Adam Rhine: Pesach/Påske dekorasjon
 18. Pesach, de fire begere
 19. Yizchak Ben Yehuda: shabbat, lystenning
 20. Shabbat; challa brød, vinbeger og to lys
 21. Alex Levin: dagen før løvhyttefesten
 22. Alex Levin: løvhyttefesten ved Vestmuren
 23. Eric Thomas: kong David med en lyre
 24. Barry Mooser: kong Salomo
 25. James Tissot: profeten Hosea
 26. Fra Zürich Bibelen, 1531: Hosea, Gomer og tre barn
 27. Richard Serrin: Simeon og barn Yeshua
 28. Brian Jekel: Yeshua segner under korset
 29. Jeff Haynie: Yeshua gir alt til verden
 30. Keith Goodson: Løven og lammet, Jeg Er
 31. Jan Vermeer: Nattverden
 32. Kiddush sølvbeger
 33. To ukjente kunstnere: Det Nye Jerusalem som brud
 34. Ukjent: Den Hellige Ånd som due og ild
 35. Ben Gurion Leser staten Israels erklæring i 1948
 36. Panorama av Jerusalem, utsikt fra oljeberget
 37. Danny Hahlbohm: Invitasjonen
 38. Danny Hahlbohm: Velkommen hjem
 39. Oliventreet som symbol på jøde og hedning
 40. Jeff Haynie: Jesu mikveh/dåp
 41. Spencer Williams: de kloke og ukloke jomfruer
 42. Danny Hahlbohm: Yeshua konge
 43. Løven og lammet sammen i Yeshuas fredsrike